

ZESPÓŁ ARCHIWALNY

**PARAFIA PW. ŚWIĘTEGO
JAKUBA APOSTOŁA W
TORUNIU**

WYSTAWA ONLINE

PARAFIA PW. ŚW. JAKUBA APOSTOŁA

Przyjmuje się, że parafia pod wezwaniem świętego Jakuba w Nowym Mieście Toruniu powstała w roku 1304, wskazują na to XVIII-wieczne akta wizytacyjne. W 1309 roku rozpoczęła się budowa murowanej świątyni. Patronat nad tą parafią sprawował zakon krzyżacki. Między rokiem 1335-1341 kościół św. Jakuba został przekazany klasztorowi żeńskiemu cysterek. Zmiana nastąpiła w roku 1456, kiedy klasztor benedyktynek przekazał opiekę nad świątynią radzie toruńskiej. W 1557 roku wraz z rozwojem protestantyzmu w Toruniu kościół przeszedł w ręce protestantów, jednakże po 110 latach wrócił do benedyktynek. Ostatnia zmiana patronatu nad świątynią nastąpiła w roku 1833, kiedy to benedyktynki w ramach przeprowadzanych kasat klasztorów zostały przymuszone do opuszczenia Torunia, odtąd opiekę sprawował spowiednik mniszek ksiądz Antoni Rosczynialski.

W 1933 r. powstało parafialne przedszkole Dzieciątka Jezus. W czasie II wojny światowej zginęło wielu ludzi oraz księży z parafii św. Jakuba. W październiku 1939 r. zostało aresztowanych, a później zamordowanych w obozie koncentracyjnym Dachau, dwóch wikariuszy parafii ks. Teofil Falkowski, ks. Aleksander Rutecki oraz ks. Otto Glock, który po kilku dniach został zwolniony z aresztowania. Aresztowania uniknął ksiądz Alfons Weltrowski, który objął obowiązki w parafii, co pozwalało na dalsze funkcjonowanie kościoła. Gestapo zarekwirowało bibliotekę benedyktynek oraz księgi metrykalne parafii. W XIX w. parafia pod wezwaniem św. Jakuba wchodziła w skład parafii należących do dekanatu toruńskiego. Podobnie jak kościół świętych Jana Chrzciciela i Jana Ewangelisty, parafia św. Jakuba w roku 1982 została przydzielona dekanatu toruńskiego I.

ZESPÓŁ ARCHIWALNY

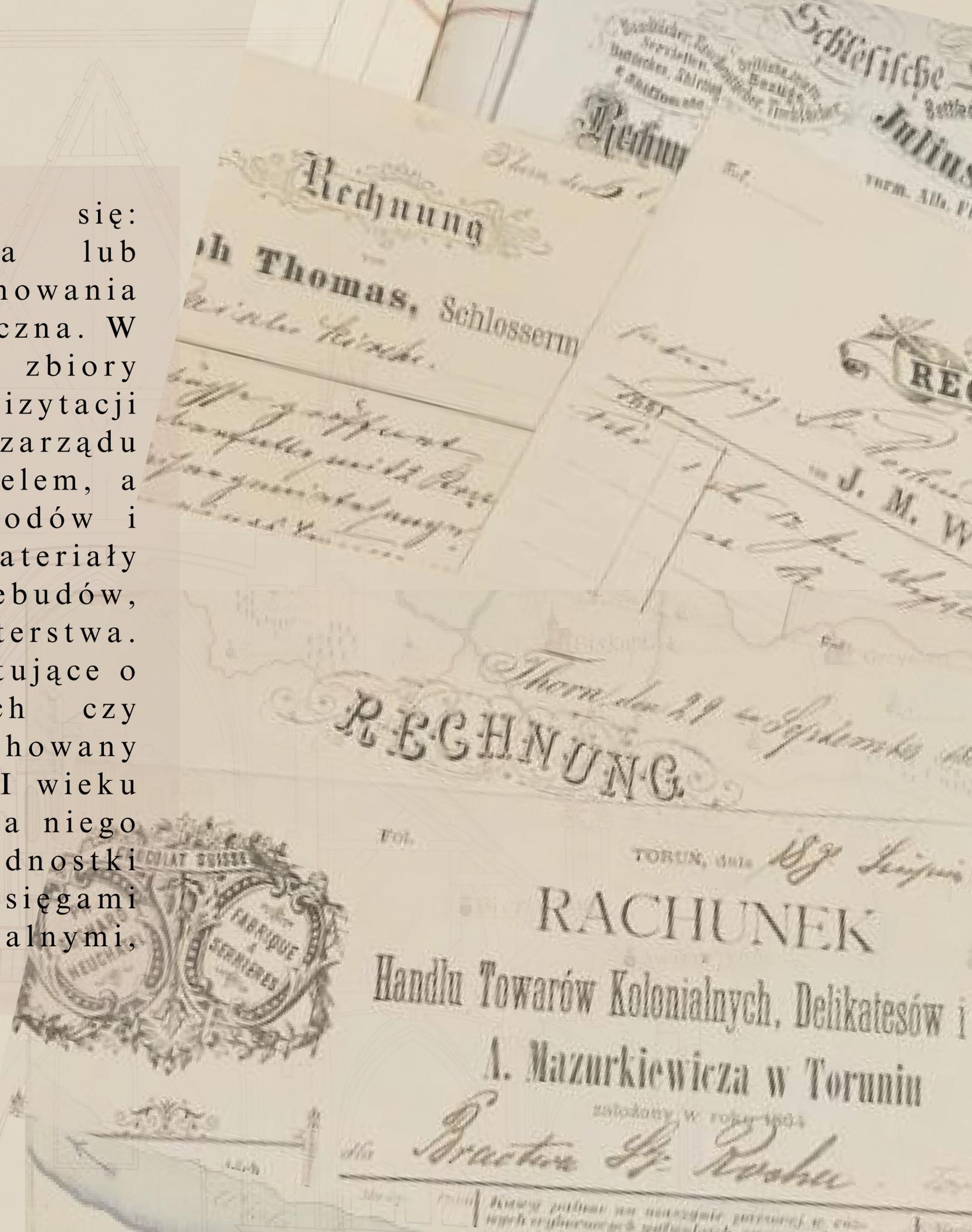
Akta z zespołu "Parafia pw. Świętego Jakuba Apostoła w Toruniu" pochodzą z lat: 1672 - 2008. Skrajną datę początkową wyznacza rozpoczęcie prowadzenia księgi bractwa Szkaplerza Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel, zaś obecną datę końcową rok zakończenia jednostki zawierającej indeksy małżeństw. Opracowywany zespół jest otwarty, zatem wraz z upływem czasu kolejne archiwalia będą dopływały do zespołu. Terytorialnie obejmują obszar parafii farnej Nowego Miasta Torunia wraz z jej beneficjami. Zespół mierzy 8,42 mb., 829 j. a. z sygnaturami od P/96/1 do P/96/814. Zespołowi w toruńskim archiwum nadano nr 96.

Jednostki w zdecydowanej większości zostały wytworzone w pruskim systemie akt spraw, który był wprowadzony w Prusach i narzucony terenom przejętym w trakcie rozbiorów. W formie wpisów prowadzono księgi metrykalne, akta bractw oraz dokumentację finansową. W zespole przeważa dokumentacja finansowo-księgowa, która jest odzwierciedleniem nacisku władz pruskich na kontrolę polityki fiskalnej instytucji kościelnych. Z analizy archiwaliów wynika, iż na przemian prowadzono system dziennikowy i bezdziennikowy. Liczne archiwalia uległy zniszczeniu zapewne w skutek niewłaściwego przechowywania, działań wojennych, grabieży lub zniszczenia.

Wystawa ta dotyczy archiwaliów, które zostały wytworzone i zgromadzone przez parafię Nowego Miasta Torunia pod wezwaniem Świętego Jakuba Apostoła. Kościół ten obecnie jest jednym z najstarszych kościołów w Toruniu. Parafia ta przekazała w 2010 roku archiwum diecezjalnemu najstarsze księgi metrykalne znajdujące się w kancelarii parafialnej, natomiast w roku 2021 oddano akta parafialne przechowywane na jednej z wież kościoła. Archiwalia te stanowią jeden z najstarszych i najcenniejszych zespołów w zasobie Archiwum Akt Dawnych Diecezji Toruńskiej. Są odzwierciedleniem działalności parafii funkcjonującej do dziś, a erygowanej w XIV wieku pod patronatem Zakonu Krzyżackiego. Materiały archiwalne, które zostały zgromadzone i wytworzone w toku działalności toruńskiej świątyni, stanowią zobrazowanie historii najniższej w podziale administracyjnym Kościoła katolickiego jednostki, jaką jest parafia, a także licznych instytucji i wspólnot ustanowionych na jej terenie. Znajdziemy tu również bezcenne informacje dotyczące budynku świątyni, realizowanych na przestrzeni wieków inwestycji, remontów czy prac konserwatorskich.

Na właściwy zespół składają się: dokumentacja aktowa wytworzona lub zgromadzona w toku funkcjonowania aktotwórcy oraz dokumentacja techniczna. W zespole znajdują się liczne zbiory dokumentów, inwentarze, opisy wizytacji wspólnoty, materiały dotyczące zarządu parafią, jej duchowieństwem, personelem, a także majątkiem, np. księgi przychodów i rozchodów. Odnajdziemy tu liczne materiały odnoszące się do remontów i przebudów, zabytków parafialnych czy duszpasterstwa. Zachowały się również materiały traktujące o instytucjach parafialnych: szkołach czy bractwach religijnych. Cały zachowany zespół obejmuje okres od końca XVII wieku do początku wieku XXI, składa się na niego ponad 800 j.a. W większości są to jednostki w formie poszytów z nielicznymi księgami wpisów, a także księgami metrykalnymi, również dudkami.

Drum beystrus

1768.

Mathe litara nowa urodzone Dziecko swoje, u
Prasa lub tu poprzedzemu Zabij (806. 826.)
podlega karze śmierci

1769.

Jakiż Mathe zym Dziecko na miejscu zabije
gdzie go natrafia znaki można pokuta, albo
pokutu karze, na ten czas także podlega
Dziecko szty wymiata, zastępnie na karę śmierci

car. —

DEKLARACYA

Edyktu d. d. 8. Stycznia 1788.

względem

Karania tych, ktorzy Dezerte-
rowi do uciekania dopomagają.

De Dato w Berlinie dnia 28. Lipca 1788.

Warientwerbet,

gedruckt in Johann Jacob Kantel sel. Erben, Königl. Preuss. Hofbuchdruckerey

1768.

Jakiż Mathe na fide Dziecko swastetku kochadzenie swoje
tyż się choruje poprzedzemu podlega karze, na
ust zastępnie wymiata, na ten czas także podlega
widnie publicznemu smaganie, karze wydzisna
w domu poprawy na ciele szty. —

1768.

Wyciągi z prawa kryminalnego pruskiego dotyczące kar
za zabicie dziecka oraz Deklaracja, [Rozporządzenia,
ogłoszenia i wyciągi z zarządzeń władzy świeckiej],
1799-1808, AADDT, sygn. P/96/8

O z w a

do obywateli Władzy Pruskiej

osobliwie

do Mieszkańca Wiejskiego

tyczącego się

wszczepienia Ośpic obronnych.

Od wielu set lat ledwo nie wszędy porozszerzywały się człowiecze, Ospice, czyli Okrostawialości. Nie potrzeba tej kłęski szerokimi opisać słowami, ile rzadko ktoś będzie, któryby tej z doznania swego znać nie miał jako jedney, z nayokropniejszych. Jednakowoż nie zawisło na wyznaczeniu Opatrzności Błogi, pozwolić tej szkodliwej chorobie biegu otwartego, ale raczej to jedna jest z naywiększych powinności człowieczych, onczyże właśnie tak wstręt uczynić, jako powietrzu morowemu i inszym zaraźliwym chorobom. Wynaleziono tedy czasu niedawnego środek na to niezawodny — mniemamy ospice Krowie — które teraz, niezliczonemi przykładami doprawdzane, nazwisko: *Ospice obronne*, powszechnie odbierały. Przekonany o znacności tegoż, ani z szkodliwymi wypadkami złaczonemu, ani też bolesnemu środkowi obronnemu, wywyższony Monarcha nasz, nie tylko z Materją tychże ospic obronnych dał wszczepienia udzielić Jego Działkom Krolewskim, ale też nayskuteczniejsze kazał potrafić narządzenia w Berlinie, Krolewcu, Magdeburgu i Poznaniu, ku dobremu Jego wiernych Poddanych i na utrzymawaniu prawdziwych ospic obronnych zamierzających. Nakazało się wszem Fizykom, Lekarzom i Cyrułikom, aby za pożądaniem, wszystkim, bez różności płci i

wiekui osobom, któreby ospic człowieczych jeszcze nie miały, lub o tym z pewnością nie wiedziały, ospice wszczepiły obronne; Collegia Lekarskie w ogólności szafują ze sprawą wszczepienia, a nawet sami Książa, Dzierżawce i takowe osoby, które się więc z serca szlachetnego przybierały do tegoż wszczepienia, uwolnione nie są od dozoru tego. Przy którym to dobrym sporządzeniu, jest to w istocie jedna, z naypierwszych powinności, dla oycow, matek, opiekunow, wychowawciow, nauczycieli i wszystkich tych nalożytości, którym życie dziecięce powierzono, iżby tak prędko iak można, oneż dzieci i wychowanki, uczestnikami tegoż uczyniły środku obronnego. Inaczej bowiem omieszkanie tej powinności nabawiać ich musi niespokojnym sumnieniem, iako te dzieci nieszczęśliwe, którychby tak snadnie mogli byli ubronić, przez ospice człowiecze albo z świata porwane, albo przecięż za tą chorobą szkaradną poszpecane, albo całe na członkach lub zmysłach swoich naruszane zostawały. Częstośmy już Mieszczana i Mieszkańca Wiejskiego ostrzegali i nauczali za chorob niebezpiecznych, którzy chętnie słuchali, a nagrodę naszą w tym obaczyć będziemy, jeżeli i niniejsza Ozwa przychylnie znajdzie ucho.

W Berlinie dnia 25go Kwietnia 1805.

Krolewsko Pruskie Przednijsze Collegium medicum et Sanitatis.

Odezwy, [Rozporządzenia, ogłoszenia i wyciągi z zarządzeń władzy świeckiej], 1799-1808, AADDT, sygn.

P/96/8

FREDERYK AUGUST

Z BOŻEY ŁASKI KRÓL SASKI, XIĄŻĘ WARSZAWSKI
etc, etc.

WSZEM W OBEC I KAŻDEMU Z OSOBNA, KOMU O TYM WIEDZIEĆ NALEŻY, WIADOMO CZYNIEMY:

Od momentu, w którym z Woli Naywyższego Rządy Narodów, i wspomniany ku Nam Cesarza NAPOLEONA, Wielkiego Naszego Sprzymierzeńca uprzęmości, Korona Xięstwa Warszawskiego, oddana Nam została, wierząc: iż pierwszym celem usiłowań Naszych było, okazać się wdzięczni Bogu, odpowiadającami zaufaniu i przyjaźni Wielkiego Monarchy, troskliwymi na koniec i pieczołowitemi, o dobro i powodzenie wasze. Dwukro na bytność Naszą w Stolicy Xięstwa, w oddaleniu pilne i ciągle znoszenie się z Naszą Radą Stanu, Urzędow Naszych prace i usiłowania, wszystkie rozrządzenia, wszystkie Ustawy, dążyły do tego, by dadź czynny ruch nowemu Rządowi, leczyc zadane przez wojnę rany, ulżyć brzemieniu ciężarów, torować drogę do przyszłego zakwitnienia i pomyślności Narodu. Jeżeli nie wszędzie skutki odpowiedziały dotąd usiłowaniom i trudom Naszym, jeżeli nie spełniły całkiem Naszych i waszych życzeń, nieuchronnym jedynie okolicznościom przypisać to należy. Przecięż i dobrego Króla obowiązkiem, i gorliwych Obywateli powinnością jest, nie upadać na umysle, ale raczej z możąciami się trudnościami, nabożnie ducha stałości, obmyślać te wszystkie środki, któremi dobru publicznemu można zaradzić.

Nadszedł czas, w którym powzięte od dawna chęci Nasze zwołania Seymu, uskutecznić możemy.

Otoczając Tron Nasz ważą obradą Narodową, życzeniem jest Naszem, w zdaniu wybranych Meżow, znaleźć skuteczne zarządzenie potrzebom Kraiu, i opatrzenie Skarbu w sposób naymniey uciążliwy, odpowiadający atoli potrzebom Kraiu.

Umyśliwszy zatem Seym Główny, wkrótce mieć zgromadzony, zwołujemy poprzedniczo Seymiki i Zgromadzenia Gminne, stosownie do Konstytucyi i Dekretu Naszego dnia 7go Września r. b. wydanego. Osobnym Naszym listem zwołującym do każdego w szczególności Powiatu i Zgromadzenia Gminnego wydanym, oznaczamy dla każdego dzień i miejsce na jego zebranie się, oraz liczbę Urzędników, i na nich Kandydatów obranemi byćż mianych.

Naypierwszą czynnością waszą na tych obradach będzie, obranie na każdym Seymiku stanu Sądowego Posła, a na każdym Zgromadzeniu Gminnym, Deputowanego na Seym zwołać się mający.

W wyborach waszych, niechay dobro Ojczyzny przewodniczy wam jedynie; oddalcie na bok przyjaźni, niechęci, i wszystkie osobiste względy; niech ten jedynie znajdzie ułność waszą, w którym wierność, przywiązanie do Króla i Ojczyzny, cnotliwy bieg życia, posiadanie potrzebnych w Urzędzie, który ma sprawować, przymiotów i światła, za doświadczone i niewatpliwie uznacie.

Niemnięj godną jest zastanowienia waszego, obranie Kandydatów, z pomiędzy których mianować mamy Sędziów Pokoju, i Radców tak Departamentowych, iako i Powiatowych. Pierwszym, powierzona szala sprawiedliwości, i chlubny obowiązek pojednania Obywateli spór wiodących, drugim, rozkład ciężarów publicznych, i ważnych

potrzeb przełożenie, całą waszą usilną troskliwość, w wybo tych Urzędników, zajmować powinny.

Gdy rozmaite trudności w utworzeniu Rad Muncypanych zachodzą, i nagłe byż uprzątnięmi nie mogą, a pilne potrzeby, rychłego Seymu zwołania wymagają, nie chcąc wmywać tęg walney Narodowej obrady, wybrane Kandydaty Rad Muncypanych, do późnijszych Zgromadzeń Gminnych, Nasz nakazać się mianych, odkładamy. Na Zgromadzeniach wszelkich, dla Obywateli Miast, Warszawy, Poznania, Kalisza, a Dekretem Naszym 19go Grudnia, roku 1807 oznaczonych, mianych, wybrani na terażnijszych Zgromadzeniach Gminnych, spłn do Konstytucyi Artykułu 68 Kandydaci, do tychże Rad Muncypanych w podwójnej liczbie, do Naszey nominacyi.

Ażeby zaś wszyscy Obywateli mający prawo głosować na Zgromadzeniach Gminnych, byli uczestnikami wyboru Rad Muncypanych, a wybór takowy, i nie był zbyt oddalony, i fro nie do Konstytucyi i Naszego Dekretu pod dniem 7mym Września ku bieżącemu nastąpił, mieć chcemy: ażeby Prezydenci na Zgromadzeniach Gminnych zwołać się mających, w uskutecznienie 66. Dekretu wyżęj wzmiankowanego, podzielił okrąg swój na oddziały. W każdym z tych oddziałów, ma zwoływać się Miasto znakomitszy ludności, z pewną liczbą przyłączonych Parafii, do formowania jedney Muncypaności. Tak ukształcone te oddziały, mają być prezydenci, wraz z protokółem czynności Zgromadzenia Gminnego, przedać Prezydentowi, który przybył na miejsce oddziału, swoją opinią, ostatec ma to asieto Ministrowi Spraw Wewnętrznych, ażeby z tych podań ułożony projekt, względem liczby i obwodu każdej Muncypaności, mógł Nam byćż przez Radę Stanu do potwierdzenia podany, i służyć za zasadę do wyboru w tych Rad Muncypanych, na następujących późnięj Zgromadzeniach Gminnych.

Obywateli! nie potrzebuemy zachęcać was do zwołania jednocy i zgędy, przy tych waszych obradach, bo nie wątpimy, iż powrotem wyrokiem Opatrzności, i za sprawą Wielkiego NAPOLEONA do swobod, które przodkiem waszym tak były miłdrogic, będziecie umieli szacować i używać daru tak znakomitego. Dobro publiczne maieć jedynie na względie, dódydziecie prawdziwego celu powołania was na te Zgromadzenia, a zaszcę wyborem waszym Meżow, cnotą i gorliwością Obywatelskimi, zapewnicie pomyślne skutki następnego Seymu zwołać, troskliwość Naszę Ojcowską, o szczęście ludu Nam po niego, zaspokoicie, a tem samem, naysilną dla serca Naszego, zjednocie.

Wszystkich w ogóle, i każdego w szczególności zapew was, o Krolewskiej Naszey Łasce.

Dan w Palacu Naszym w Warszawie dnia 12go Miesiąca dnia Roku 1808.

FREDERYK AUGUST.

przez Króla
Minister Sekretarz Stanu,
STANISŁAW BREZA.

Uniwersal do Obywateli Xięstwa Warszawskiego, względem zwołać się mającego Seymu, i poprzedzających go Zgromadzeń politycznych

Piękna uroczystość w Dw. Artusa.

Uczczenie duszpasterzy.

W niedzielę 18 bm. odbyła się w Toruniu w sali Dworu Artusa akademija, zainicjowana przez grono parafjan kościoła NPMarji w celu pożegnania dawnego proboszcza tej parafji ks. dziekana Kozłowskiego a zarazem powitania nowego duszpasterza ks. prałata Kirsteina.

Ks. dziekan Kozłowski wskutek choroby nie był obecny na akademiji. Przybył natomiast ks. prałat Kirstein z matką. Obecni też byli: reprezentant p. wojewody naczelnik Dąbrowski, starosta krajowy dr. T.J. Wybicki, redaktor nacz. „Sl. Pom.” p. Sacha z małżonką i w in.

Najbardziej atrakcyjnym numerem obfitego programu akademiji były występy połączonych chórów św. Cecylii NPMarji i „Dzwonu”. Wielki ten, bo przeszło 100 osób liczący zespół śpiewaczy pod pieczołowitą dłonią dyrygenta prof. Moczyńskiego zaczyna coraz bardziej wybijając się na czoło naszych chórów. Doskonale materialem głosowy kierowany umiejętną dłonią wytrawnego pedagoga i kompozytora daje z siebie prawdziwe majstersztyki. Toteż publiczność wypełniająca salę Dworu Artusa szczególnie gorąco oklaskiwała śpiewaków i ich dyrygenta zwłaszcza za wykonanie potężnego poematu św. Teresy „Rzucić kwinty”, utwór prof. Moczyńskiego, w którym pole do popisu znaleźli także soliści p. Wiśniewska-Dressler i p. Beszczyński. Żywiołowe oklaski wywołały też „Wrażenia ze wsi” Tibaka, utwór przyśpiewany „Dzwonowi” przez redaktorów z Westfalji.

P. Antonina Zielińska wygłosiła nader udatnie wiersz pożegnalny, dedykowany ks. dziekanowi Kozłowskiemu zaś W. Zacharkówna — wiersz na cześć nowego proboszcza ks. prałata Kirsteina, wręczając mu zarazem bukiet kwiatów. Ks. prałat Kirstein stał się przedmiotem gorącej o-

wacji zebranych. Powitała go również patronka młodzieży żeńskiej p. Z. Doerfflerowa, polecając dusze młodzieży płci i troskom nowego pasterza.

„Zdrowaś Marjo” Flotowa (śpiew solo p. Wiśniewskiej), pieśń do św. Teresy Moczyńskiego (śpiew solo p. Beszczyński) i solo na skrzypcach prof. Ekmana („Cavatina” Balta i serenada Drdla) dopełniły programu. Wspomnieć też należy o pięknym przemówieniu ks. Strzyżyka na temat o potrzebie pieśni.

Na zakończenie zabrał głos ks. prałat Kirstein, dziękując w im. własnym i w im. ks. dziekana Kozłowskiego wykonawcom oraz wszystkim zebranyim za uczczenie i oświadczając, że nie przyjmuje tego dla własnej osoby, lecz jako wyraz hołdu i przywiązania dla Kościoła. Akademiję zakończono odśpiewaniem „Kto się w opiekę”.

Po akademiji co młodsi a żwawszi pozostali w zabnych potokami światła salach Artusa i do późnej nocy oddawali się obojętnie tanecznej przy dźwiękach własnej orkiestry „Dzwonu”.

Ruch w towarzystwach

Zebrań Nar. Or. Kobiet o. poniedziałek, 19. bm. w sali St. dzinie 18-tej. Ze względu na r. p. Soltysiaaka pt.: Działalność ustrojowych w obrotie narodów najliczniejszej przybycia wszyscy proszą

Kat. Stow. Młodych Polek, narazie odbędzie się we wtorek dzinie 19. w lokalu szkoły wy

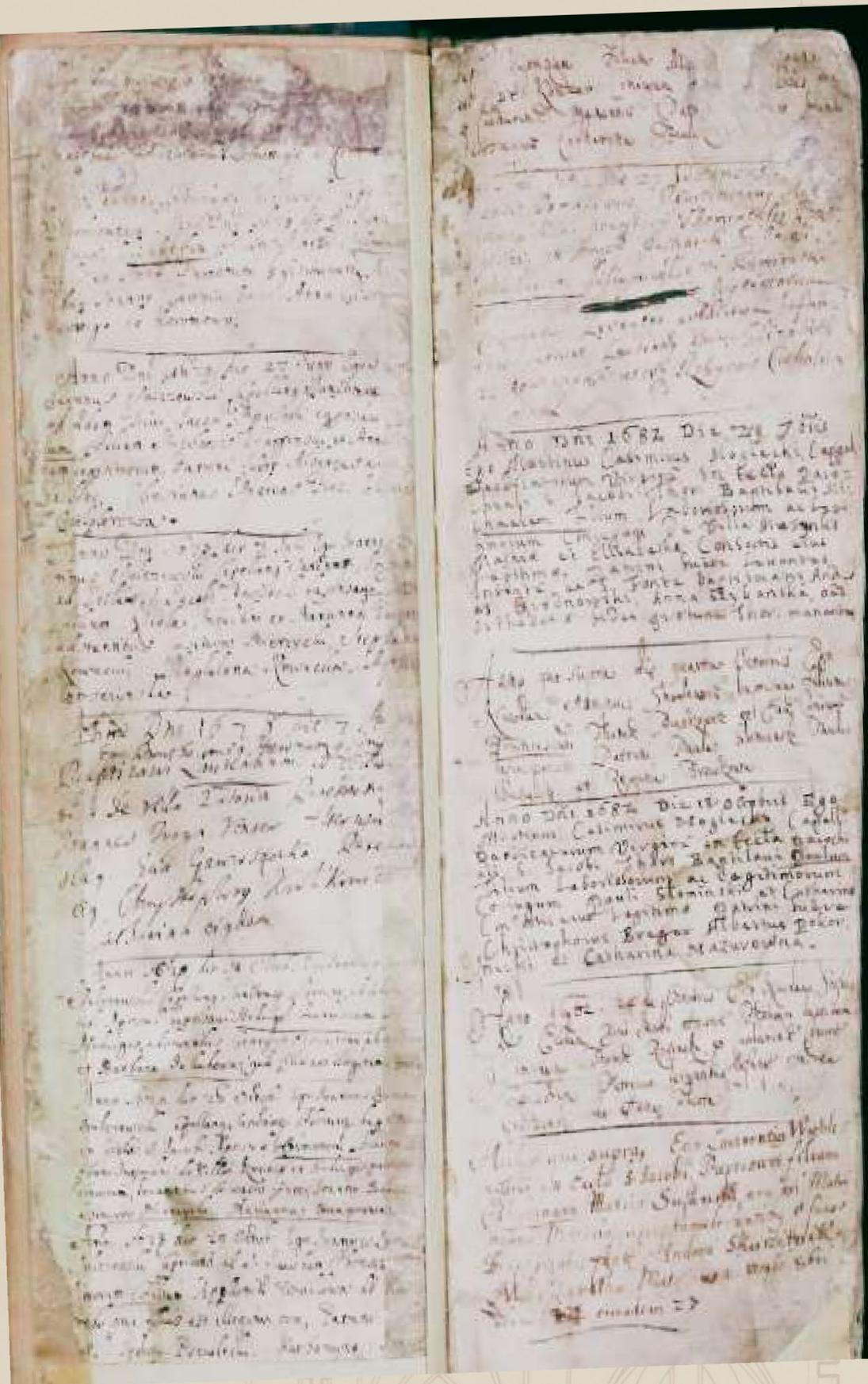
Koniec działu redakcyjnego. Za redakcję odpow.: Wacław Wydawn. i druk drukarni 14 w Toruniu.

W przedszkolu parafii św. Jakuba Obchód imienin ks. kanonika Kozłowskiego

Dnia 3 lipca o godz. 16-ej urządziło przedszkole św. Jakuba wspólną kawkę z okazji imienin ks. kan. Leona Kozłowskiego w przedszkolu przy ulicy Szpitalnej. Jubilat przybył w towarzystwie ks. ka. Rackiego, Falkowskiego, Wętrowskiego i przełożonej ss. elzbletanek. Na program złożonej ss. elzbletanek. Na program złożony się śpiewy, deklamacje dzieci, tańce i gimnastyka. Szczególnie pięknie wypadły tańce dzieci, które obdarzyły Jubilata mnóstwem kwiatów. Jubilat ze wzruszeniem przyglądał się potomkom dzieci, obdarzył je pamiątkowymi obrączkami, dziękując na zakończenie w serdecznych słowach za zgotowanie mu takiej niespodzianki.

Szczególnie podkreślił ks. kanonik Kozłowski pracę wychowawczyni przedszkola, s. Ireny, która opiekuje się i wychowuje 60 dzieci przedszkola. W imieniu rodziców wygłosił stosowne przemówienie p. Józef Przeperski. Wspólna kawa zakończyła miły obchód.

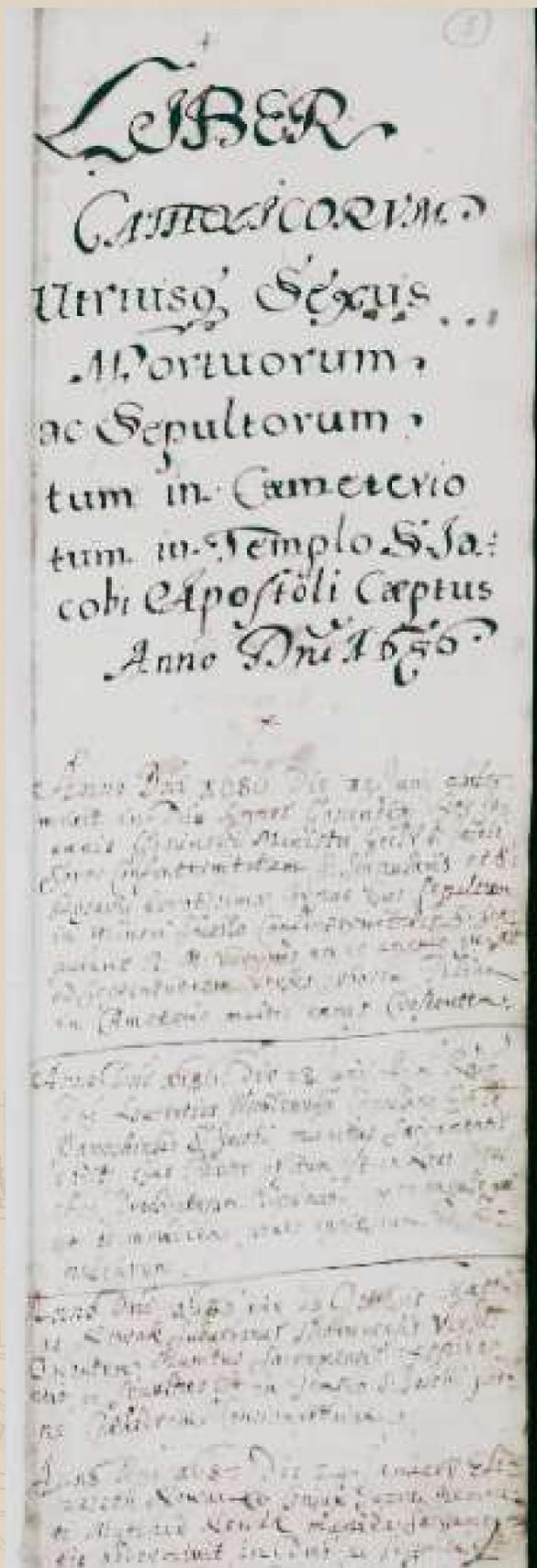
Przedszkolu brak instrumentu muzycznego do gimnastyki, rytmiki i innych ćwiczeń. Apelujemy do ofiarności parafian kościoła św. Jakuba o pomoc. Może posiada ktoś fortepian, który mógłby oddać za przystępną cenę. Ofiary prosimy składać w przedszkolu przy ul. Szpitalnej codziennie od godz. 9 do 13. (P.)

Księga chrztów, 1677-1678,
AADDT, sygn. AA 001

Księga chrztów, 1723-1746,
AADDT, sygn. AA 002

Księga zgonów, 1686-1758,
AADDT, sygn. AE 001

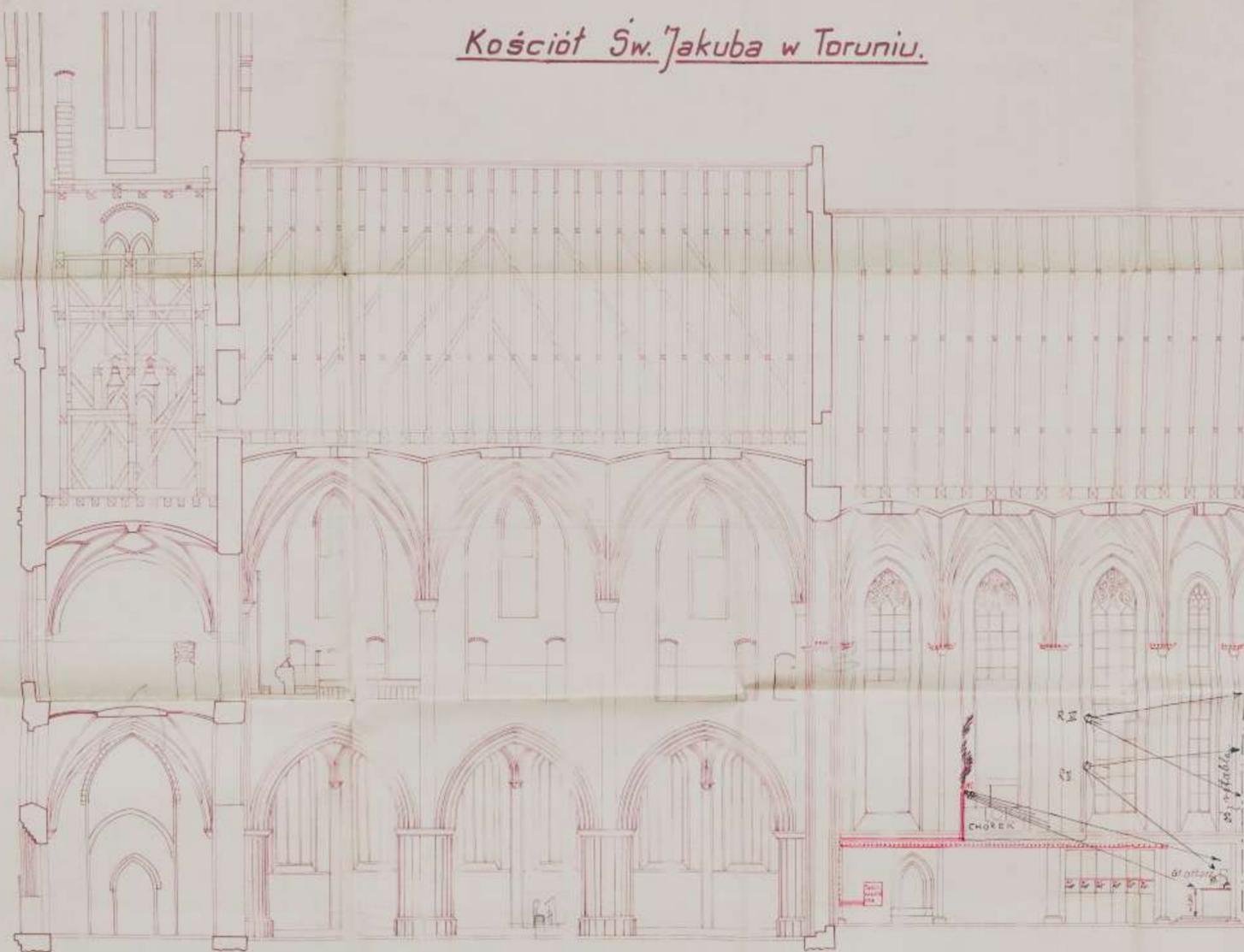
Spis parafian, Seelen und Kommunikanten Liste, 1859, AADDT, sygn. P/96/110

Spis parafian		Seelen		Kommunikanten		Liste	
mański	żeńskie	mański	żeńskie	mański	żeńskie	mański	żeńskie
1. Johann Kastner	Maria Kastner	Joseph Kastner	Maria Kastner	Joseph Kastner	Maria Kastner	Joseph Kastner	Maria Kastner
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.
11.
12.
13.
14.
15.
16.
17.
18.
19.
20.
21.
22.
23.
24.
25.
26.
27.
28.
29.
30.
31.
32.
33.
34.
35.
36.
37.
38.
39.
40.
41.
42.
43.
44.
45.
46.
47.
48.
49.
50.

Namen der Pater	Ob der Militärdienstige lebt oder gestorben ist.	Sterbe			Nummer unter welcher die Uebertreibung in die Stammliste eingetragen	Bemerkungen
		Jahr	Monat	Tag		
Jan Kacmarowski	Apollonia Kacmarowska	1859	Januar	1	1	...
Joseph Kacmarowski	Maria Kacmarowska	1859	Januar	2	2	...
Thomas Kacmarowski	Maria Kacmarowska	1859	Januar	3	3	...
Anton Kacmarowski	Maria Kacmarowska	1859	Januar	4	4	...
Joseph Kacmarowski	Maria Kacmarowska	1859	Januar	5	5	...
Jan Kacmarowski	Maria Kacmarowska	1859	Januar	6	6	...
Joseph Kacmarowski	Maria Kacmarowska	1859	Januar	7	7	...
Jan Kacmarowski	Maria Kacmarowska	1859	Januar	8	8	...
Joseph Kacmarowski	Maria Kacmarowska	1859	Januar	9	9	...
Jan Kacmarowski	Maria Kacmarowska	1859	Januar	10	10	...
Joseph Kacmarowski	Maria Kacmarowska	1859	Januar	11	11	...
Jan Kacmarowski	Maria Kacmarowska	1859	Januar	12	12	...
Joseph Kacmarowski	Maria Kacmarowska	1859	Januar	13	13	...
Jan Kacmarowski	Maria Kacmarowska	1859	Januar	14	14	...
Joseph Kacmarowski	Maria Kacmarowska	1859	Januar	15	15	...
Jan Kacmarowski	Maria Kacmarowska	1859	Januar	16	16	...
Joseph Kacmarowski	Maria Kacmarowska	1859	Januar	17	17	...
Jan Kacmarowski	Maria Kacmarowska	1859	Januar	18	18	...
Joseph Kacmarowski	Maria Kacmarowska	1859	Januar	19	19	...
Jan Kacmarowski	Maria Kacmarowska	1859	Januar	20	20	...
Joseph Kacmarowski	Maria Kacmarowska	1859	Januar	21	21	...
Jan Kacmarowski	Maria Kacmarowska	1859	Januar	22	22	...
Joseph Kacmarowski	Maria Kacmarowska	1859	Januar	23	23	...
Jan Kacmarowski	Maria Kacmarowska	1859	Januar	24	24	...
Joseph Kacmarowski	Maria Kacmarowska	1859	Januar	25	25	...
Jan Kacmarowski	Maria Kacmarowska	1859	Januar	26	26	...
Joseph Kacmarowski	Maria Kacmarowska	1859	Januar	27	27	...
Jan Kacmarowski	Maria Kacmarowska	1859	Januar	28	28	...
Joseph Kacmarowski	Maria Kacmarowska	1859	Januar	29	29	...
Jan Kacmarowski	Maria Kacmarowska	1859	Januar	30	30	...

Spis parafian, Seelen und Kommunikanten Liste, 1859, AADDT, sygn. P/96/110

Kościół Św. Jakuba w Toruniu.

Przekrój podłużny
skala 1:100

Odkrywane w powiększonej skali z książki „Thron im Mittelalter von C. Standwisch 1885” z Biblioteki w Toruniu.

Archiw.	Stanisław
Projekt.	Stanisław
Wykonanie.	Stanisław
Projekt elektrycznego artystycznego oświetlenia kościoła Św. Jakuba w Toruniu.	

Przekrój poprzeczny
skala 1:100
(przez nawy)

Kościół Św. Jakuba w Toruniu.

Archiw.	Stanisław	Stanisław	Stanisław
Projekt.	Stanisław	Stanisław	Stanisław
Wykonanie.	Stanisław	Stanisław	Stanisław
Projekt elektrycznego artystycznego oświetlenia kościoła Św. Jakuba w Toruniu.			Skala 1:100

Odkrywane w powiększonej skali z książki „Thron im Mittelalter von C. Standwisch 1885” z Biblioteki w Toruniu.

Kościół św. Jakuba- dokumentacja techniczna, Projekt elektrycznego artystycznego oświetlenia kościoła Św. Jakuba w Toruniu, 1936-1939, AADDT, sygn. P/96/150

Projekty budynków należących do parafii
 oraz nagrobków, [Projekty budynków
 kościelnych i nagrobków], 1891-1936,
 AADDT, sygn. P/96/160

Fol. Thorn, den 1. Januar 1874

RECHNUNG

Kochmaschinen
Decimalwaagen
bestester Construction

ROBERT TILK
Schlossermeister

Sammtliche Schlösser
Bauarbeiten
Stralotten

1873 für die St. Jacobus Kirche Thorn

1873	1874	1875	1876
1873	1874	1875	1876

Handwritten entries in columns describing items and amounts.

Thorn, den 1. Januar 1874

RECHNUNG

Thorn, den 1. Januar 1874

RECHNUNG

St. Jacobus Kirche Thorn

J. SELLNER

Paramenten-Handlung von Louis Euerlein

Lager von
 Kirchenstühle
 bedigte Paramente
 Kirchenstühle
 Buchens-Framen
 in Gold, Silber
 & Sektoren

Lager von
 Kirchenstühle
 als Holz, Stein
 und Metallarbeiten
 Kirchenstühle
 Buchens-Framen
 in Gold, Silber
 & Sektoren

Thorn, den 1. Januar 1873

RECHNUNG

Herrn Garderobe und
Damen-Mäntel
Magazin

Benno Friedländer
Hauptstadtstr. Nr. 50

für die St. Jacobus Kirche Thorn

1873	1874	1875	1876
1873	1874	1875	1876

Handwritten entries in columns.

Benno Friedländer

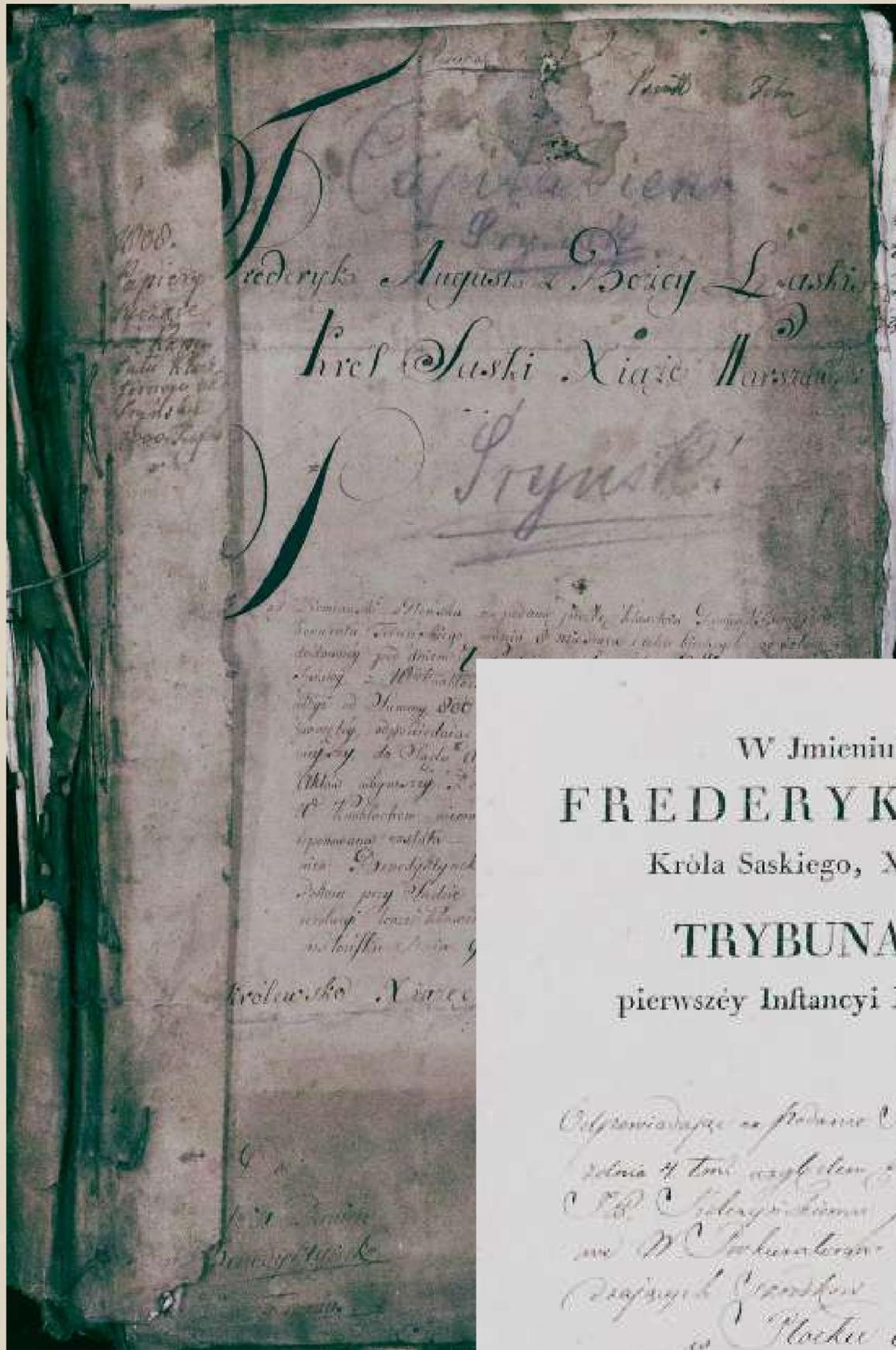
Thorn, den 1. März 1873.

Rechnung für die St. Jacobus Kirche, Thorn

Pudethorn den 8. Febr. 1873

Nr.	6	70	Selt. Bonds	13,	4
	8	50	Coarden		2 10 2
	2		Reu goes futen		3 25 -
	1		felber		1 10 6
			0 ubi		14
					1 10 12 5

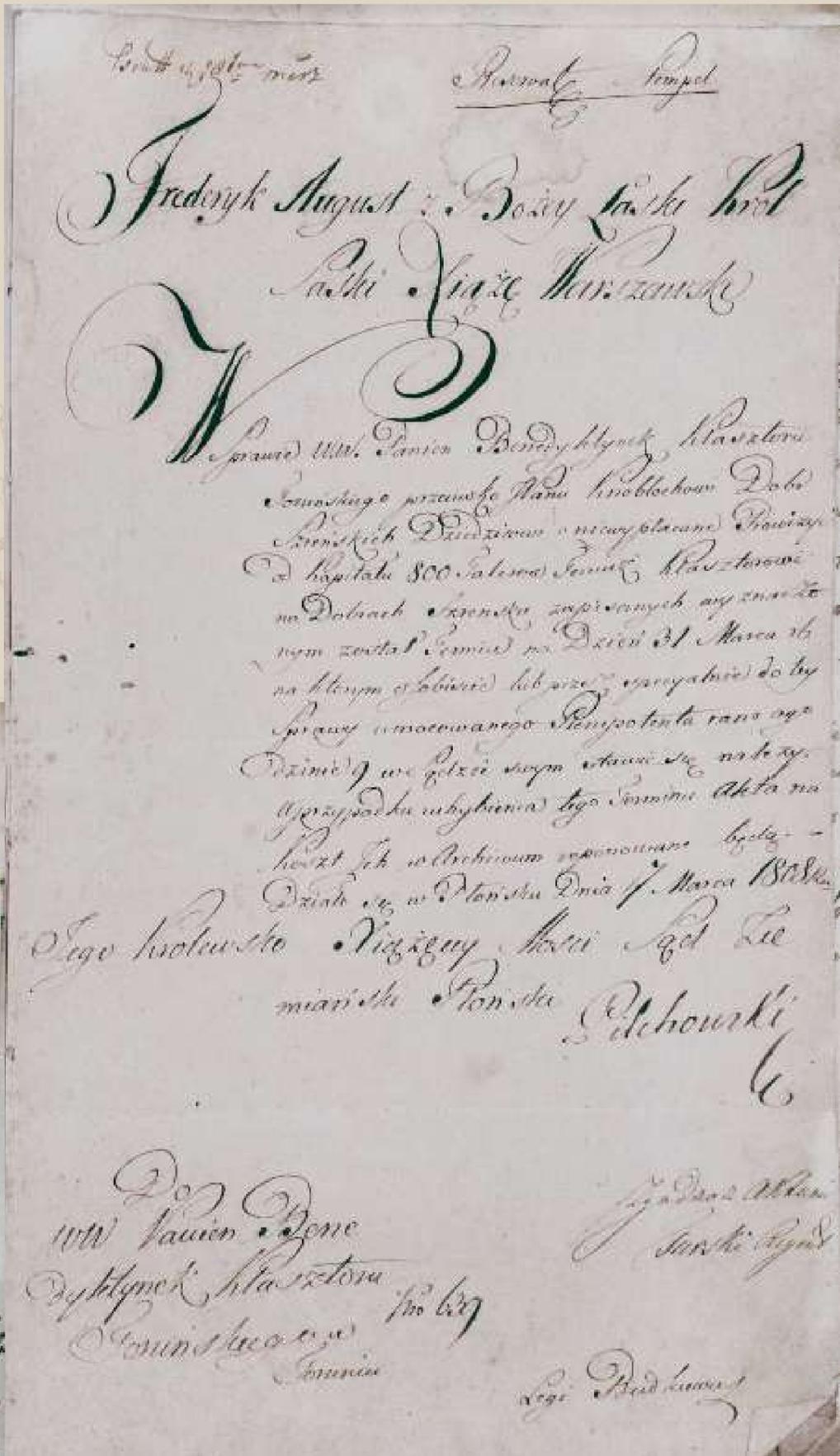
Załączniki do rachunków, Beläge zur Rechnung über die Vermögens Verwaltung der katholischen Pfarrkirche ad St. Jacobum in Thorn pro 1873 von I-II. und 1-86 incl., 1873, AADDT, sygn. P/96/635

Akta procesowe w sporze między klasztorem benedyktynek a Karolem Ludwikiem Knobloch, 1808-1821, AADDT, sygn. P/96/744

W Imieniu Najjaśniejszego
FREDERYKA AUGUSTA,
Króla Saskiego, Xiążęcia Warszawskiego.
TRYBUNAŁ CYWILNY
pierwszhey Instancyi Departamentu Płockiego.

W Płocku d. 9 Marca 1812.

Frederyk August : Król Saski i Xiążę Warszawski

W sprawie Włd. Pawła Benedyktynki Klasztora
Sanktęgiego przeciwko Karolu Knoblochowi Dobra
Benedyktynki Dobrażanowa i m. wydziałowi Płockiemu
i hospitalu 800 Salisowa i m. wydziałowi Płockiemu
na Dobrach i m. wydziałowi m. wydziałowi m. wydziałowi
wym. zostal Komisarz na Dzień 31 Marca 1812
na którym sędziwio lub przeciwnie wygadawo do tej
sprawy umocowanego Komisarza rano wy
Pozimie i w g. l. wygadawo wygadawo wygadawo
wygadawo wygadawo wygadawo wygadawo wygadawo
Dzień 12 w Płocku dnia 7 Marca 1812

Tego Krolowsto Xiążęcy Karol i Xiążę
miaristki Pawła Płocki

Włd. Pawła Benedyktynki Klasztora
Sanktęgiego

Krolski Prokurator

Krolski Prokurator

Handwritten text on a dark, textured surface, possibly a book cover or endpaper.

Handwritten text on a light-colored page, including a red wax seal.

Handwritten text on a light-colored page, including a red wax seal.

Handwritten text on a light-colored page, including a red wax seal.

Handwritten text on a light-colored page, including a red wax seal.

Handwritten text on a light-colored page, including a red wax seal.

Administracja szpitalna, Hospital Verwaltung, 1810-1827, AADDT, sygn. P/96/761

PROTOKOŁ

egzaminów ustnych z religii. Egzamin odbył się dnia 12 i 13 października 1926 r. pod przewodnictwem Ks. Dziekana Stanisława Pełki.

Lp.	Nazwisko i imię	Treść pytań	ocena	UWAGI
1	Janicki Florjan	1. <i>Wobroty i piewnie</i> 2. <i>Przygotowanie do komunii sw. 3. Cuda P. Jezusa</i>		<i>dotychczas</i>
2	Pestka Alojzy			
3	Boitowna Franciszka	1. <i>Wojny kryzysowe</i> 2. <i>Okres dżihadu</i> 3. <i>Wojny</i>		<i>dotychczas</i>
4	Wegnerowa Wanda			
5	Kilichowski Franc.			
6	Tumaska Helena			
7	Ciesiewicz Stefan	1. <i>Napoleon i Katarzyna</i> 2. <i>Wstanie listopadowe</i> 3. <i>Wielki pszytek</i>		<i>dotychczas</i>
8	Howicka Henryka	1. <i>Chryzostom</i> 2. <i>Wstanie listopadowe</i> 3. <i>Wielki pszytek</i>		<i>dotychczas</i>
9	Jendhof Antoni	1. <i>Wojny kryzysowe</i> 2. <i>Okres dżihadu</i> 3. <i>Wojny</i>		<i>dotychczas</i>
10	Kacmarek Jan	1. <i>Wojny kryzysowe</i> 2. <i>Okres dżihadu</i> 3. <i>Wojny</i>		<i>dotychczas</i>
11	Koprowska Janina	1. <i>Wojny kryzysowe</i> 2. <i>Okres dżihadu</i> 3. <i>Wojny</i>		<i>dotychczas</i>
12	Bratewiczowa Marja			
13	Maestrasz Antoni			
14	Piechowski Jozef			

Protokoły z egzaminów szkolnych, Szkoły średnie. Seminarium (męskie i żeńskie), 1920-1949, AADDT, sygn. P/96/771

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Pomorskiego

Toruń, dnia 10 października 1924 r.

Do PP. Członków Komisji Egzaminacyjnej dla nauczycieli niewykwalifikowanych w Toruniu.

Na podstawie rozporządzenia Kuratorjum z dnia 26 lipca br. L. dz. 8956/III-24 zawiadaniem, że egzaminy dla czynnych a niewykwalifikowanych nauczycieli szkół powszechnych odbędą się w dniach 29, 30 i 31 października 1924 r. w gmachu państwowego seminarjum nauczycielskiego żeńskiego w Toruniu.

I. Egzamin piśmienny dla grupy humanistycznej fizyko-matematycznej i metodyczno-pedagogicznej odbędzie się dnia 29 października br. o godzinie 9 rano.

Dyktury w czasie egzaminu piśmiennego w seminarjum nauczycielskiego żeńskiego w porozumieniu Komisji i przedłoży porządek dyktur do dnia

II. Egzamin ustny rozpoczyna się dla g

- 1) humanistycznej 30 października b
- 1a) religji 29 " "
- 2) fizyko-matematycznej 29 " "
- 3) geograficzno-przyrodniczej .. 29 " "
- 4) metodyczno-pedagogicznej ... 30 " "
- 4a) lekcja próbna 30 " "
- 5) artystyczno-technicznej 29 " "

Skład komisji dla poszczególnych grup p

Protokoł
ustny
z egzaminu z dnia 12 i 13 października 1926 r.
w Seminarjum Ochraniarskim
w Toruniu

- 1. *Belarska Franciszka* 2. *(wzrostowa)*
- 2. *Blaszkowska Wiktoria* 3
- 3. *Kokuszowska Teresya* 2.
- 4. *Moatuszkowska Wiktoria* 1. *(wzrostowa)*
- 5. *Radziłowska Marja* 3.
- 6. *Tawiska Władysława* 2.
- 7. *Sikorska Jadwiga* 2. *(wzrostowa)*
- 8. *Stowarska Katarzyna* 2.
- 9. *Sypulskowska Marja* 2. *(wzrostowa)*
- 10. *(Sypulskowska Marja)* *(wzrostowa)*
- 11. *Szymanska Leonilla* 2.
- 12. *Walecówna Olga* 1. *(wzrostowa)*
- 13. *Witkowska Teresya* 3.
- 14. *Witkowska Salomea* 3.
- 15. *Zurówna Jadwiga* 2.

BIBLIOGRAFIA

Diecezja chełmińska: Zarys historyczno-statystyczny, Pelplin, 1928.

Diecezja toruńska. Historia i teraźniejszość: Dekanaty toruńskie T. 15/16/17, red. Stanisław Kardasz, Toruń, 1995.

Kluczewski K., Kościół św. Jakuba Apostoła w Toruniu, 700 lat świątyni (1309-2009), Toruń, 2009

Krantz-Domasłowska L., Domasłowski J., Kościół świętego Jakuba w Toruniu, Toruń, 2001.

Kurek J., Obserwacja zakonna toruńskich cysterek-benedyktynek w latach 1311-1619, [w:] Sanctimonialia, Zakony żeńskie w Polsce i Europie Zachodniej (od przełomu XVIII i XIX wieku), red. A. Radzimiński, D. Karczewski, Z. Zyglewski, Bydgoszcz-Toruń, 2010.